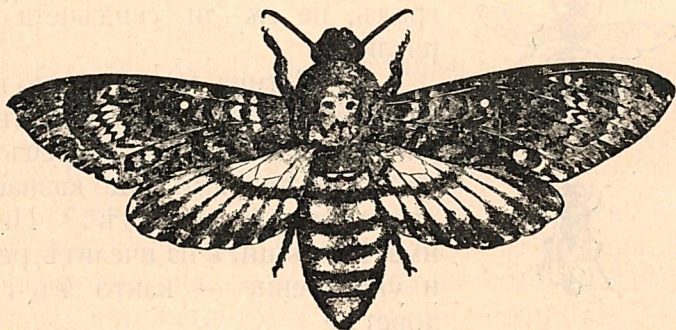

старецътъ и посочилъ на пчеличкитѣ, които се връщали отъ работа.

Тъкмо въ това врѣме прѣхвъркнала прѣдъ очитѣ на момчетата една чудно-хубава пеперуда. Крилѣтѣ ѝ били тѣй хубави, че нито сладката небесна синкавина, нито блѣсъка на златото, нито огнено-позлатенитѣ вечерни облаци биха могли — да се сравнятъ съ тѣхъ.

Младитѣ трепнали отъ радостъ: искало имъ се да я хванѣтъ, но тя се издигнала високо и се изгубила задъ шубрацитѣ.

Старецътъ заблѣзалъ това и казалъ: „а знаете ли вие, че това чудно творение е рожба на една грозна гжсеница, която покосва, като пожаръ, листата на прѣлѣстнитѣ гори? Не гледайте, дѣца, на нейната красота, защото тая сжща красива пеперуда ще стане майка на стотини гжсеници“ ...

Старецътъ спрѣлъ. Той видѣлъ, че момчетата се зачудили.

— Дѣдо, рекли момчетата, ти сигуръ не щѣше да се радвашъ на пчелитѣ, ако не внасяха нищо въ кошеритѣ?